

Malicia k
cum fontibus primis

Consideras hec stulticie mixtum
dolum tyranni. ←

Aut enim Herodes credidit scripturis
aut non. Si non credidit, ut
quid ergo interrogabat scripturas quas
putabat esse uaniloquas?
Si credidit estimans prophetiam
esse immobilem,

credebat Herodes Scripturis,
aut non credebat? Si non credebat, ut
quid interrogabat Scripturas, quas
putabat esse vaniloquas?

aut si credebat, quia inde vere nasciturus
est rex, unde Scripturae dicebant:

quomodo sperabat
posse se interficere illum regem, quem
futurum Scripturae esse dicebant?

quomodo ergo sperabat
illum regem posse interficere quem
futurum esse dicebant scripture?

Nam

si prophetie credidit, ←
clarum erat ipsum aduersus impossibilia
conari. Si non credidit, tunc nec sibi
timere debuit, nec puero insidiari.

Pseudo-Chrysostomus, *Opus*
imperfectum in Matthaem, 2 (PG 56,
col.639).

Respondit Crisostomus:

Anima semel malignitate capta ←
stultior cunctis efficitur.

Tale quippe est initium malignitatis: ut a
nullo impulsa: plerumque sese ipsa
praecipitet, et quam saepe absque effectum
operis aerumnosa, et impossibilia gestit
efficere.

Tale quippe est uicium malignitatis ut a
nullo plerumque impulsa, sese ipsa
precipitet, et sepe absque effectum
operis erumpnosa impossibilia conatur
efficere.

Consydera ergo uacordiam singularem.

Si enim prophetiae ipsi crediderat,
eamque inuictam putabat: clarum erat
illum aduersus impossibilia conari. Si
uero minime credebat prouentura esse
quae tanto ante praedicta sunt: nec sibi
timere debuit: nec puero insidiari.

Crisostomus super secundum →
capitulum Matthei.

Iohannes Chrysostomus, *In Mattheum*
homiliae interpretatione Aniani, 7 (1503
Venice ed., fol.19r, ll.38-42).

Nempe

→ consyderati stultitiae mixtum
dolum tyranni.

Si enim haec uere dicis: qua tandem
ratione ductus latenter interrogas? Sin
autem ut fraudem specie consilii tegas,
non caues ne hoc ipso quod clam de
puero interrogas dolum tuum a magis
sacras deprahendi? Verum ut paulo ante
praemissimus

→ anima semel malignitate capta,
stultior cunctis efficitur.

Iohannes Chrysostomus, *In Mattheum*
homiliae interpretatione Aniani, 7 (1503
Venice ed., fol.19v, ll.7-10).